

Czytania: Ne 8, 2-4a. 5-6. 8-10; Ps 19 (18), 8-9. 10 i 15; 1 Kor 12, 12-30; Aklamacja Łk 4, 18; Ewangelia Łk 1, 1-4; 4, 14-21

Dzisiaj czytania łączy temat Słowa Bożego. Słowo, które jest w stanie przeniknąć do najciemniejszych zakamarków duszy ludzkiej. Jest to słowo skuteczne, dokonuje czego Pan Bóg chce, aby dokonało. W pierwszym czytaniu słyszymy jak po powrocie z niewoli babilońskiej naród Izraelski zaczyna się odnawiać, wracać do swoich korzeni, źródeł. Najpierw odbudowano mury Jerozolimy później Świątynię, a teraz aby przypomnieć ludziom jak należy żyć, czym należy się kierować, bo z pewnością żyjąc między innymi narodami niektórzy być może nie potrafili zachować własnych tradycji, ideałów i zwyczajów, Kapłan Ezdrasz zaczyna ludziom czytać księgę Prawa Torę. Jeszcze w tamtym czasie nie było zebranych ksiąg prorockich i innych pism, co stanowi całość Biblii Hebrajskiej. Podstawą życia była księga Prawa i słowa Boże przekazane przez Mojżesza, mówiące o tym jak należy żyć, żeby zachować przymierze, żeby żyć w przyjaźni z Bogiem. Słowa Prawa poruszały serca ludzi przez tęsknotę za Bogiem. Słowo Boże wywołuje w nich radość, wzruszenie, nostalgię, wielkie poruszenie do łez, że po latach tułaczki mogą ponownie zacząć żyć jak ich przodkowie. Ludzie wsłuchują się w słowa księgi z pełną uwagą, oddaniem, skupieniem i pasją, ale też z wielkim szacunkiem, i z nadzieją na spokojne i uporządkowane życie. Księgę prawa czytano po hebrajsku, ale lud nie używał na co dzień hebrajskiego. Izraelici mieszkając między innymi ludami mogli nie pamiętać hebrajskiego biblijnego a sami mówili po aramejsku. Dlatego pogrzebne były wyjaśnienia i było to powodem, dla którego pojawiło to pismo święte tłumaczone na aramejski z pewnymi wtrąceniami i wyjaśnieniami te teksty zebrane i przekazywane przez pokolenia dotarły do nas i nazywamy targumami. Kapłani i lewici zachęcają jednak ludzi do świętowania a nie do lamentowania i przypominają, że to „radość w Panu jest waszą ostoją”. Słowo Boże ma wywoływać radość i ma być dla człowieka źródłem siły i bezpiecznym schronieniem. Dlatego psalmista mówi: „Prawo Pańskie jest doskonałe i pokrzepia duszę a Jego słuszne nakazy radują serce”.

W Ewangelii słyszymy dwa fragmenty połączone w jedną całość początek Ewangelii Łukasza i wystąpienie Jezusa w synagodze. Również tutaj widzimy z jaką skrupulatnością Łukasz zabiera się za spisywanie Ewangelii, czyli historii Jezusa, historii jego słów i czynów, jego życia, bo w Jezusie Mesjaszu i Zbawicielu, Synu Bożym, spełniają się wszystkie proroctwa obietnice i oczekiwania Starożytnego Izraela. Łukasz chce wszystkie fakty skrupulatnie zebrać, wyselekcjonować te wiarygodne i dokładnie po kolei wszystko opisać, aby każdy kto będzie czytał lub słuchał mógł uwierzyć, że Jezus jest Zbawcą i Odkupicielem, który przynosi odkupienie i nowe poznanie Boga. Ewangelisci często ilustrują działanie Jezusa i odnoszą je do proroctw ST, tak jak ta historia z czytaniem Księgi Izajasza, kiedy Jezu zapowiada, że czas się wypełnił i słowa wcześniejszych pism się spełniły, a On przyszedł, aby ogłaszać czas łaski i przebaczenia, aby głosić Dobrą Nowinę o wyzwoleniu z ciemności grzechu.

Prośmy Boga abyśmy dał nam łaskę gorliwego wczytywania się w Jego słowo i abyśmy z niego czerpali radość i wskazówki do naszego życia.

o. Wiesław Jonczyk SJ